

LIETUVIŲ IŠEIVIŲ JAUNIMO ŽURNALAS
SPALIŲ MĖN.

Nr. 8 1935 m.

Istorinis Adomo Mickevičiaus namelis.

J. FRIZZO & CIA. BANKINIAI NAMAI

Įkurti 1900 metais

Rua Mauà Nr. 207

Skyrius RUA 15 DE NOVEMBRO, 41
São Paulo

Laivakortės ir šamados į visas pasaulio šalis.

Piniginės perlaidos — siunčiame pinigų į Lietuvą ir kitas pasaulio šalis.

UŽSIENIŲ VALIUTĄ perkame ir parduodame geriausiomis kainomis.

INDELIAI IR EINAMOSIOS SASKAITOS

Priimame indelius, mokame nuosimčius ir teikiame knygeles (cadernetas).

Kalbame lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Teikiame informacijas raštu į provinciją.

REDAKCIJA rankraščius taiso savo nuožiūra.

Nesunaudotų rankraščių savo lėšomis negražina. Už skelbimų turinį neatsako. Siunčiant Redakcijai korespondencijas, raštus ar laiškus, visada turi būti nurodyta siuntėjo vardas, pavardė ir tikras adresas.

ŠAMADOS

J. FRIZZO BANKINIAI NAMAI

Isac Cogan tarpininkaujant, darome šamadas iš viso pasaulio šalių, už prieinamiausias kainas ir su pilnomis garantijomis.

Rua Mauá, 207 - S. PAULO - Tel. 4-3345

« VILTIES » ŽURNALAS GAUNAMAS

Luz stoties kioske; José Paulino vaistinėje; prie Centralinio Pašto laiptų ir kampo; Rusų vaist. Mokoje; Menkaičio krautuvėj S. Annoj; Kirilausko krautuvėje Villa Anastazijoj, pas atskirus platintojus ir Redakcijoj, rua Lithuania, 13. SANTOS: S. P. R. stoties kioske.

Prisiekusis Vertėjas MIGUEL OCOUGNE

RUA 15 DE NOVEMBRO 32 sobreloja
Tel. 2-6393 — SÃO PAULO

Daro vertimus iš visų kalbų ir paruošia visokius dokumentus, kaip antai: chamadas, naturalizacijos, carteiras de identidade, carteiras profissionaes ir kitus dokumentus.

Kalbama lietuviškai

VIENTELIS SÃO PAULO Rusu - Baras

RUA VICTORIA, 158

Visomis dienomis, dalyvaujant geriausioms rusų kolonijos meno pajėgoms, dainos, baletas, balalaikų orkestras ir kt.

Baletą veda žymi balerina Liolia Orkestrą — Orlovas

Visi kas nori linksmai liuoslaikį praleisti, atsilankykite!

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universitetuose 1914 m. laidos)

RUA YPIRANGA, 193 - ap. 4 (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316.

Ligonius priima kasdien: nuo 3 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 val. iki 12 val.

Vidaus, nervo-psichinės ir moters ligos.

Specialė klinika venerinių ligų (triperis, sifilis, šankeris)

Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo mikrobu ir t. t.

Daktaras

A. JAZARA - SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.)

Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

Ladeira Porto Geral, 12 sobr.

2.º Andar - salas 4 e 5

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

Gyv. butas ten pat 5 auk. Tel. buto 2-5068.

Leidžia

Br. Liet. Jaunimo S-gos
"VILTIS"
Centro Valdyba

VILTIS

Redaktorius

P. Korsakas

LIETUVIŲ IŠEIVIŲ JAUNIMO MĖNESIMIS ŽURNALAS — «VILTIES» S-GOS ŽURNALAS

1935 metų

Adresas: "VILTIS" Caixa Postal 3074, rua Lithuania, 13 - S. PAULO

Nr. 8

Spalių m.

KAINA: Metams 8 mlr., pusmečiui, 5 mlr. Amerikos valstybėse - metams 12\$000, pusmečiui 6\$000. Lietuvoje ir kitur metams 15\$000 puse. 8\$000. Atskiras nr. 1\$000.

Eina 1 metai

TRAGINGAI MIRĖ Ė. KONSULO PAR. BR. STEPONAITIS

Spalių mėn. 19 d. iš ryto S. Paulo m. žaibo greitumu pasklido skaudi žinia, kuri nustebino visus lietuvius savo netikėtumu — tragingai mirė konsulo pareigas einęs Bronius Steponaitis. Ir kas galėjo tikėtis? Jaunas, energingas, gyvenimu patenkintas, trokštąs dirbti savo tautiečių gerovei, plačių užsimojimų kupina siela galėjo savo noru pasišalinti iš gyvųjų tarpo, apieisti šį pasaulį.

Šią skaudžią nelaimę patyrus, S. Paulo lietuvių veidus apgaubė gėdulo šydas, visų lūpose vien skambėjo liūdno įvykio slegiantieji žodžiai: revolveris, šūvis... mirtis. Atminty stoja paskutiniųjų vėlionies gyvenimo dienų prisiminimai. Visi giliai nuliūsta, gailisi netekę teisingo kolonijos vado, jaunimo draugo, gyvenimo nuskriaustųjų globėjo ir t. t.

Juk visiškai neseniai vėlionis su nepaprastu ūpu svajėjo, kaip galima vadovaujama kolonijai juo daugiau patarnauti, kaip pakelti jos kultūrinę ir ekonominę būklę, kaip iškiepyti išeivių širdyse Tėvynės meilės jausmus, kaip tautiečius suburti po trispalvę vėliava vieninam lietuviškam darbui. Prisimena vėlionies pasitarimai su pavaldiniais apie darytinas reformas lietuviškose organizacijose, apie taisytiną mūsų spaudą, apie savųjų mokyklų tinklo praplėtimą. Kurė puikius ateities vaizdus. A. A. Bronius Steponaitis troško matyti lietuvių susipratusį, apšviętą. Tam nesigailėjo nei laiko nei energijos. Visi puikiai prisimenam, kad konsulato durys buvo atviros per istisą dieną. Kiek

vienas lietuvis galėjo užėti konsulatą bet kuriuo laiku paklausti sau nelaimėje patarimo, sielvarte rasti paguodos, nuskriaustasis gaudavo užtarimo bei pagalbos. Mūsų tautiečių gerovei dirbo su pasišventimu, pasiaukavimu.

A. A. Bronius Steponaitis nepamiršo ir visuomeninio darbo — aktyviai dalyvavo jaunimo organizacijose «Viltis» ir «Lithuania», katalikų — L. R. K. Šv. Juozapo Bendruomenėj,

Vilniui Vadvoti Sąjungoj, remdamas jas moraliai ir pagal išgales materialiai. Visuomet stovėjo jų avangarde. Atidžiai sekė organizacijų veikimą ir, pastebėjęs klaidas, stengėsi atitaisyti jas. Nuosirdžiai dirbo visose organizacijose; skatino lietuvius burtis organizuotam darbui, statyti tvirtoves kovai su nutautėjimu.

Visiems būdamas prieinamas, visų lietuvių reikalus lygiai gindamas, vėlionis įgijo simpatijos net ir pas priešus. Visi vienodai gerbė, mylėjo, visi vienodai jaučia tą spragą, kurią vėlionis padarė pasitraukdamas iš mūsų tarpo.

Atsiskirdami su vėlioniu amžinai tegalime tarti atsis-

veikinimo šiuos žodžius: Tegul būna Tau, Broniau, lengva Tėviškės žemelė. Tavo nuopelnai liks visuomet mūsų atminty, Tavo troškimai bus mums kelrodžiu į šviesesnią ateitį. Pasizadame eiti Tavo pramintais šviesos ir vienybės keliais. Būsi mums pavyzdžiu dirbti su pasišventimu ir pasiaukavimu mūsų Tėvynės gerovei.

A. A. BRONIUS STEPONAITIS

Mūsų bendradarbiui

BRONIUI STEPONAIČIUI

tragiškai mirus liūdėsio valandą jo mylimai šeimynai reiškiamo gilią užuojautą

“Vilties”, s-gos vadovybė ir nariai.

Del tragiškos mirties e. Konsulo par. S. Paulo

BRONIAUS STEPONAIČIO

mylimai šeimynai reiškiamo nuoširdžią užuojautą

Dr. V. Kudirkos mokl. mokytojai ir Tėvų Komitetas.

Mokyklos Vedėją

VYTAUTĄ VINČĄ GINEIKĮ NALIVAİKĄ ir panelę SOFIJĄ OŽELYTĘ

sutuoktuvių proga nuoširdžiai sveikiname. Telydi laimė jų naują gyvenimą.

Dr. V. Kudirkos mokl. mokytojai ir Tėvų Komitetas.

«Vilties» s-gos C. Valdybos Pirmininką

VYTAUTĄ VINČĄ GINEIKĮ NALIVAİKĄ susituokus su panele SOFIJA OŽELYTE

nuoširdžiai sveikiname ir linkime saulėtos laimės jų gyvenime.

“Vilties” s-gos vadovybė ir nariai.

KONSULAS POVILAS GAUČYS

Trumpa biografija.

Povilas Gaučys gimęs 1901 metais lapkričio 18 dieną. Aukštesnįjį mokslą ėjo Vilniaus gimnazijoje. Vėliau įstojo į Vytauto Didžiojo Universitetą Kaune. Taip pat aukštąjį mokslą ėjo dar Rigos ir Montpellier (Prancūzijoje) Universitetuose.

Nuo 1920 iki 1923 metų tarnavo Lietuvos Kariuomenėje, dirbdamas Krašto Apsaugos Ministerijos kanceliarijoje. 1926 metais spalio 1 dieną įstojo į Užsienių Reikalų Ministerijos tarnybą. 1927 metais buvo paskirtas vice-konsulu į Daugpilį (Latvijoje). 1929 m. perkeltas į Užsienių Ministeriją kur dirbo iki 1930 m. gegužės 1d.

1930 m. P. Gaučys buvo paskirtas Lietuvos Atstovybės Argentinoje generaliniu sekretorium, kur tas pareigas ėjo iki šiol. Prieš keletą dienų paskirtas Lietuvos Konsulu São Paulo mieste.

Konsulas p. P. Gaučys yra ne tik gabus diplomatas, bet ir žinomas literatas bei publicistas. Gerai mokėdamas keletą svetimų kalbų yra išvertęs nemažą knygų į lietuvių kalbą, kurių tarpe keletą kla-

sinių veikalų, pav. Rolando giesmė, Tristano ir Izolda, Jauno Verterio kančios ir d. kitų.

POVILAS GAUČYS

Lietuvos Respublikos Konsulas São Paulo.

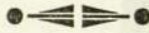
Ilgesnį laiką gyvendamas ir dirbdamas Buenos Aires mieste (1930 m.) pasižymėjo, kaipo žymus ir nenuilstamas visuomenės veikėjas Argentinos lietuvių kolonijoje. Uoliai dalyvavo visuomeniniame ir kultūriniame darbe, daug padėjo įvairioms organizacijoms, skaitė paskaitas, rašinėdamas straipsnius spaudai įvairiais politiniais, kultūriniais ir filosofiniais klausimais.

S. Paulo lietuvių kolonija p. P. Gaučio asmenyje turės ne tik gerą diplomatą ir Lietuvos Vyriausybės Atstovą, bet ir visuomenės veikėją, kuris pažadėjo organizacijoms padėti, kur tik jo pagalba bus reikalinga, kurie norės dirbti bendrą kultūrinį ir visuomeninį darbą.

Linkime Gerb. Konsului sėkmingos darbuotės Brazilijos lietuvių kolonijoje, pašalinti viešpataujančią iki šiol organizacijų tarpe nesantaiką ir suburti visus lietuvius vieningam lietuviškam darbui.

V. V. GINEIKIO NALIVAIKOS PRANEŠIMAS

IŠ PIRMOJO PASAULIO LIETUVIŲ KONGRESO

Š. m. liepos 5 d. mokyt. V. V. Gineikis Nalikaika, išlydėtas organizacijų atstovų, artimųjų ir draugų, išvyko į Pirm. Pasaulio Lietuvių Kongresą atstovauti «Vilties» s-gą, L. R. K. Šv. Juozapo Bendruomenę, Ūkininkų Draugiją «Grūdas» ir «Dr. V. Kudirbos» v. liet. mokyklą.

Praslinkus trims mėnesiams, t. y. rugsėjo 10 d., atstovas vėl grįžta visų laukiamas: jaunimas laukia savo draugo vadovo, katalikai — savo reikalų gynėjo, ūkininkai — savo idėjų rėmėjo, mokykla — mylimo mokytojo-auklėtojo. Ir laukia sužinoti įdomių naujienų iš Kongreso.

Atstovas minėtų organizacijų susirinkimuose pranešė, kas buvo svarstoma P. P. L. Kongrese, kokie priimti nutarimai ir kas privačiai pasisekė išrūpinti atstovaujama organizacijų naudai.

Kongrese dalyvavo 104 atstovai. Iš užsienio atvyko apie 5000 lietuvių. Kiekvienas atstovas buvo siunčiamas nuo 1000 organizacijos, draugijos narių. Nesant pilno 1000 narių, visvien

galėjo atstovą rinkti. Tad pas mus prieš Kongresą kilusios diskusijos buvo be pamato. Kiekvienas atstovas, nežiūrint atstovaujama organizacijų skaičiaus, turėjo vieną balsą.

Kongresas, dėl apriboto ir trumpo laiko, organizacijų reikalus atskirai svarstyti negulėjęs. Opiais išėivijos klausimais buvo skaitytos paskaitos ir tolimesnio veikimo gairių nustatymui priimtai nutarimai. Įvairūs klausimai buvo svarstomi specialiai sudarytose komisijose, k. a. Švietimo ir kultūros, ekonomijos, spaudos ir kitose.

P. P. L. Kongresas konkrečių vaisių šiuo momentu nedavė, bet jojo tikslas — glaudaus bendradarbiavimo, tamprių ryšių tarp metropolijos lietuvių ir išėivijos užmezgimas, atsiektas.

Tautinės kultūros užsienio lietuviams perduoti nustatyta keliai. Susirūpinta užmezgimu artimų ekonominių bei prekybinių ryšių tarp Lietuvos Vyriausybės ir lietuvių kolonijų įvairiuose kraštuose. Lietuvos prekybai vystyti ir plėsti nu-

Adolfs Ers.

LAIKRODIS

(tąsa)

Įkrito kaip vandenin. Ar jis taip atrodydamas būtų išėjęs? Ot, būtų nuotykis! Langas atdaras. Tur būt tikrai išsmuko. Už lango purvyne Marė pastebėjo šviežius Janio batų pėdsakus.

Prie Stureniekų supynių žmonės rinkosi ir antrą švenčių dieną iki pat vakaro. Marė laukė Janio, bet jis neatėjo.

Janis visą dieną rūpinosi laikrodžiu. Jis gerai nebeatsimena, kur jį padėjo. Ar iš liemenės išėmė, ar ne. Kad tik nebūtų iškritęs. Prie supynių, šokant arba lovoje. Greičiausia lovoje. Reikėjo ją atidžiau peržiūrėti. Laikrodis galėjo palysti po apklotu arba įsivelti šiauduose. Visą dieną vaikščiojo, kaip mirtis. Jis buvo girdėjęs, kad pamestą daiktą galima taip atrasti: reikia atsigulti ir užmigti toje vietoje, kur pražuvo daiktas, ir sapne pasirodysią, kame jis yra. Janis nutarė, kad nieko kita nebelieka daryti, kaip tik eiti pas Stureniekus ir mėginti nors valandėlę užmigti Marės lovoje. Tada laikrodis vėl bus rankose. Juk šį vakarą vėl gros ir šoks. Bus žmonių. Atsiras proga atsigulti.

Vakare Janis įėjo Zubulių kieman ir per langus žiūrėjo, kas dedasi troboj. Iš tikrųjų, ten vėl buvo žmonių, vėl grojo ir šoko. Buvo matyti ir Marė. Janis įėjo vidun. Marė jį pasitiko ir pasisveikino. Niekas daugiau didelio dėmesio nekreipė. Tad jie nieko nežino. Tai Janį padaršino.

Janis, kaip ir kiti, gėre alų, šoko. Bet vis dėlto galvoje buvo tik viena mintis: reikia atsigulti Marės lovoje. Patogi proga atėjo, kai buvo pats šokių įkarštis, kai Marė smarkiai sukosi su Silinieku. Janis tyliai įspruko į kitą kambarį ir suieškojo lovą, Užbraukęs degtuką, pastebėjo, kad lova užklota, bet visa kita kaip buvę. Jis greit išėiupinėjo čiuzinį, nes manė jame rasti laikrodį. Nerado. Po to atsigulė. Nutarė, kad nieko blogo nepamans, jei kas nors jį ir pastebės: galvos, kad jis nuvargęs atsigulė pasilsėti. Reikia tik stengtis užmigti, kol niekas netrukdo. Lovoje Janis pradėjo snausti. Taip malonu, kai nereikia judinti kojų. Netrukus Janis pradėjo smarkiai knarkti.

Kai po pusvalandžio šokėjai išsiskirstė, ir Marė ėjo miegoti.

— Kaip greit Janis išėjo. Jis, turbūt, susirūpinęs kelnėmis. Pati nežinau, kaip jam besugrąžinti. — Taip nusiminusi Marė kalbėjo nusiaudama kojas.

Atstovas mok. V. V. Gineikis Nalivaika su ponia.

tarta dėti pastangas kuo greičiau įsteigti prekybinį laivyną. Susirūpinta artimoj ateity parinkus tinkamesnę vietą steigti lietuvių koloniją.

Ypatingai dėmesio atkreipta į tautinės kultūros ugdymo gyvendinimą Lietuvoj ir perdavimą užsienio lietuviams. Tuo reikalu yra sekantis nutarimas:

“Kongresas nutaria susirūpinti veiklesniu lietuvių tautinės kultūros ugdymu gyvendinimu Lietuvoje ir jos tinkamu perdavimu užsienio lietuviams, tuo tikslu plėsti ir stiprinti Lietuvoje kultūros reikalų departamento veiklą, o užsienio lietuviams pažinti ir jų kultūrinio veikimo sąlygoms iširti steigti atitinkamas įstaigas (viso pasaulio lietuvių išeivių tautinį institutą, šelpimo fondą, referentūras ir pan.). Jos turėtų tirti lietuvių išeivių kolonijų specifiskus reikalavimus, kad Lietuvos tautinės kultūros laimėjimai būtų galima kuo veikliau perduoti kiekvienai išeivių kolonijai pritaikintu būdu. Nutaria ypatingai atkreipti dėmesio į švietimo ir tautinio auklėjimo tyrimą ir stiprinimą išeivijoje, prisilaikant jų gyvenamos valstybės sąlygų ir įstatymų. Sekmingesniems išeivių pažinimo darbams, kiekvienoje kolonijoje turėti specialius informatorius, o Lietuvoje instruktorius arba referentus, o tautinės kultūros populiarizavimui daugiau panaudoti Lietuvos visas kultūrinės įstaigas (teatrus su savo gastrolėmis, lietuviškomis filmomis, radio ir pan.).

Be to, kad tautinis auklėjimas ir švietimas vyktų sutartinai su Lietuvos tais pat darbais: Lietuvos visuomenė turi labiau susidomėti išeivijos gyvenimu ir likimu, remti išeivijos mokyklą ir rūpintis išeivių mokytojų socialiniu draudimu. Lietuvos mokytojai turi parodyti daugiau aktingumo, įtraukdamos išeivijos mokytojus ir moki-

nius į glaudesnę tarpusavio bendravimą: šaukdami periodinius mokytoju suvažiavimus bei kursus, skatindami tarp mokyklinį susirašinėjimą, keičiamąsi albumais su gyvenamo krašto vaizdais ir kitokia etnografinė bei istorine medžiaga, rūpintis, kad lietuvių išeivių mokslo jaunuomenė galėtų pasirengti savo kolonijai veikėjais Lietuvoje, o, reikalui esant, ir Lietuvos inteligentai ir stipendininkai būtų siunčiami daugiau į tuos užsienio kraštus, kuriose yra lietuviškos kolonijos; steigti išeivių kolonijose knygynus, kurie palaikytų kuo tampresnį ryšį su Lietuva knygų rinkoje; taip pat ir išeivijos spauda turi būti informuojama apie Lietuvos naujai išleistas knygas bei periodiką, ypatingai susirūpinti jaunuomene, kurie lanko nelietuviškas mokyklas, steigiant priešmokyklinius vaikų darželius ir pomokyklines draugijėles arba prie kitų atitinkamų draugijų jaunimo sekcijas, prisitaikant prie gyvenamos valstybės santvarkos: remti užsienio lietuvių spaudą Lietuvos žurnalistų bendradarbiavimu, prunumerata ir kitais galimais būdais.

SPAUSTUVE HALLER

E. BRUNO HALLER

Rua Prates, 141 - Tel. 4-2782 - São Paulo

IVAIRŪS SPAUSDINIAI

Kainaraščiai, katalogai ir visokie spalvuoti darbai.

KAINOS PRIEINAMOS

Atliekame visokius užsakymus lietuvių kalboj

LIETUVIŲ TAUTOS MENAS

J. STANKŪNAS.

(tąsa).

Pažvelgę mes į kanklių garbingą praeitį, susipažinę su pačiu muz. instrumentu ir jo sudėties dalimis, dirstelkim į dabartį, kanklių muzikos populiarinimo reikalą Lietuvoje.

Senovės lietuvių kanklių atgaivinimo klausimu dabar Lietuvoje rūpinasi Kanklininkų draugija, kuri yra įsteigta 1925 m. liepos 30 d., Kaune. Ankščiau kanklių muzika priklausė vienam kitam kanklių mėgėjui, kurie išsimokinę dar prie savęs keletą asmenų ir sudarę kanklių orkestrėlį kartkartėmis žmonėms pademonstruodavo ir tuomi baigdavosi.

Toki kanklių vieši koncertai jau žinomi nuo 1912 m. Kanklių muzikos koncertai su dideliu pasisekimu yra įvykę 1916 m. sausio 13 d., 1923 m. birželio 7 d., Tilmanso salėj, 1926 m. gruodžio 5 d. Rotušės salėj, Kaune.

Taigi atsistojus mūsų Valstybei ant Nepriklausomybės pamatų, stiprėjant tautinei sąmonei tarpe jos gyventojų, kas kart kilo ir jos menas kur vieno kito kanklių mylėtojo pastangomis kanklių muzika šiandien populiarėja. Jau Lietuvoje kas kart vis atsiranda daugiau kanklių muzikos mėgėjų, susidaro kanklininkų ratelių. Ir jau šiandien Lietuvoje priskaitoma apie 900 kanklininkų. Taip pat nemaža pasitarnauja kanklių muzikos populiaravimui kankliavimas per radio. Tik vieno p. Štrimaičio vadovaujamo kanklių orkestro yra buvę per radio artį 40 koncertų. Beto pati Švietimo Ministerija suprasdama šį svarbų reikalą savo šešerių metų pradžios mokyklų reformuotoj programoj, įdeda aukštesniuose skyriuose privalomu dalyku supažinimas mokinių su tautosaka, tautodaile, tautos menu, kur įeina aišku kanklės, kankliavimas ir pan.

Nuo mokyklų pradėtas darbas tikrai atsieks savo tikslą. Tuo labiau reiktų mūsų mokyklose įvesti. Mūsų išėivių vaikai kitur neturės tokios puikios progos visa tai pažinti, o užaugę ir nieko nepažinę nebrangins savo tėvų krašto, neįvertins tų brangių savos tautos turtų, tuomi pačiu greičiau ištautės. O dar labiau dera šiuo reikalu pasirūpinti jaunimo organizacijoms kaip Sągoms «Viltis» ir sporto «Lithuania».

Nors daugelis ir iš mūsų dar neįvertina, nesupranta savo meno, vis graibstosi už tuštumą, kur savo alkaną sielą nors pelais pamaitina, bet atsiradus keliems daugiau susipratusiems asmenims bus galima parodyti tiems dvasios ubagams, pučiantiems vėjams, kurie dėl svetimų cackų išsižada savo vardo, savo gimtų ypatybių, tampa

tušti pabaltinti grabai, kad ne tuo keliu nuėję, reikia grįžti prie savo gimtojo kelio, prie prano kėjų didvyriškais darbais nukloto kelio. Tada tik tėvynė įrašys savo tikro sūnaus, į gyvenimo istorijos lapus, vardą, kuris amžiais liūdys, kad dirbo dėl labo tėvynės.

Ištikrųjų mums yra gėda, kad mes bet koki darbą vis su pavėlavimais pradėdame dirbti. Kuomet jau net svetimi mus užveda ant kelio.

Antai 1924 į Kauną buvo atvykęs latvių muzikas Prūsis tyrinėti lietuvių tautinio muz. instrumento kanklių. Ištyręs įvairių tipų kankles, skambinimo būdą, iš kanklininko p. Pr. Puskunigio, susižymėjęs visa, kas jam buvo reikalinga, išvažiavo. 1925 m. atvažiavo į Kauną iš Suomijos Helsinkio filaz. magistras A. O. Väisänen, Suomijos Muzikos Mokslo D-jos sekretorius. Šis vėl per dvi dienas žiūrinėjo įvairias kankles, jas visai išmatavo, nusipaisė, užsirašė daugelio dainų melodijų, tekstus ir grįžo Suomijon. 1928 m. atvyksta Rygos Konservatorijos Direktorius, vėl gi susipažinti su Kanklėmis. Taip pat buvo švedai ir kiti. Be to ir šiaip Europos tautos žino iš enciklopedinių žodynų apie mūsų tautos meną jos garbingą senovę.

Jeigu svetimieji taip rūpestingai domisi mūsų kanklėmis, tat ar ne desimteriopai reikia mums patiems susirūpinti, subrusti.

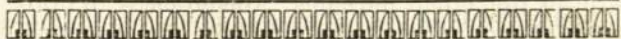
Taigi tikiuosi, kad ankščiau minėtos organizacijos pasistengs įsteigti savo skyriuose kanklininkų ratelius, ir tokiu būdu liet. kanklių muzika paplis S. Paulo mieste, padarys siurpryzą sveltintaučiams, kurie amžin nematę ir negirdėję liet. taut. styginio muz. instr. kanklių, mūsų gilios senovės Lietuvos kunigaikščių galdynės saloninės muzikos. Pamatys, kad lietuvių tauta, tikrai menininkų, dainių tauta, kuri tiek amžių vergavusi išlaikė savitą tautos liaudies dainą ir jos palidovę, lyrinį muz. instrumentą — kankles.

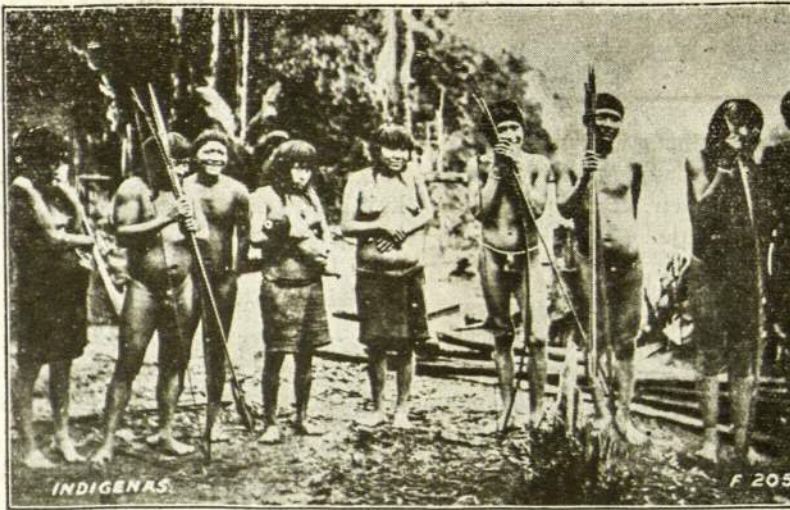
(Bus daugiau).

SKAITYK IR PLATINK VIENINTELĮ
PIETŲ AMERIKOJ ŽURNALĄ

“VILTIS”

Civilizacijos nepripažįstanti tauta — Brazilijos indijonai.

IVAIRENYBĖS

TAIP PRAEINA PASAULIO GARBĖ.

Neseniai Budapešto trečios eilės viešbutyje mirė 71 metų senelis, Pokolio vardu. Jį kadaise vadino Europoje «aukso karaliumi».

Prieš penkiasdešimts metų jis buvo neturtingas mokytojas. Vedė ūkininko dukterį. Pasogos gavo gabalėlį žemės, kurioje, pasak vietos gyventojų kalbų, turėjo būti aukso.

Pokolis nusprendė išbandyti laimę, ir po didelių pastangų tikrai rado neišsemiamas aukso kasyklas.

1084 metais Pokolis tapo milijonierium. Savo gimtajame kaime jis pastatė tikrą pilį. Budapešte nupirko sau puikius rūmus. Mielai šėpė pavargėlius. Labdarybės organizacijos gaudavo iš jo milijonų. Austrijos imperatorius net suteikė «aukso karaliui» aristokrato titulą.

Tačiau po karo jo reikalai smarkiai pašlijo blogojon pusėn. Aukso kasyklos išseko. Vis dėlto Pokolis dar gavo už jas 1.200.000 šveicarų frankų, bet, blogiausiai, kad tų pinigų nemokėjo išlaikyti. Gyvenimas kas kart vis ėjo sunkyn. Pagaliaus mirtis jį užtiko mažame menko viešbučio kambarėlyje. Taip baigė savo dienas tas kadaise buvęs Europos turtuolis, pasiekęs didelės garbės.

Į ABISINIJĄ JAU TELKIASI IR FILMŲ GAMINTOJAI KARO ATVEJU.

Kino bendrovės imasi energingų žygių pasiruošti filmavimo darbams Abisinijos — Italijos karą. Firmų kartų kino studijos numato daryti

nuotraukas pačiame karo veiksmų fronte ir daryti garsinius mūšių užrašus.

Bet kelių stoka ir kalnuotos vietos tatau labai apsunkina įvykdyti. Lėktuvais, kurie bus prikrauti fotografinių kamerų ir pilni operatorių, teks atlikti didelius perskridimus per dykumos vietas, kuriose nėra nei lašo vandens, ir kur visiškai negalima nusileisti. Rizika tiek didelė yra, kad apdraudimo bendrovės atsisako drausti tas prekes.

Sunkieji autovežimai su aparatais garsiniams užrašams jau yra Abisinijoje. Jie ten išsiųsti jau iš anksto amerikiečių ir anglų firmų. Bet kadangi Abisinijoje tik kai kuriais keliais gali pravažiuoti motociklai, nekalbant jau apie automobilius, tai jautrūs aparatai teks išardinėti ir dalimis nešioti ypatingų nešėjų pagalba.

Visos kino filmų gamybos bendrovės turės savus lėktuvus su vyriausia būstine Džibuti. Jau Parengtos filmos bus persiunčiamos lėktuvais į Europą.

Šiuo reikalu nepaprastai susidomėję dauguma kino gamybos filmų ir dabar negaili jokių lėšų, kad laiku gavus taip brangių ir retų joms nuotraukų.

2000 LITŲ UŽ VIŠTOS KIAUŠINĮ.

Kaž kokia Vienos šeimininkė pirko rinkoje sau vištą. Ji sumokėjo už ją pinigus, bet nespėjo dar padėti vištos į pintinę, kaip ta tuojau padėjo kiaušinį.

Moteris pareiškė, kad kiaušinis priklauso pagal teisę jai, bet pardavėjas tvirtino, kad ji gali pasiimti vištą, bet negali reikalauti padėto kiaušinio.

Visa byla perėjo į teismą, kuris pasisakė pirkejos naudai ir priteisė jos naudai 2.000 litų teismo išlaidų.

PASLAPTINGAS AMERIKOS MILIJONIERIAUS NAMAS.

Ogojo vastybelėje, Mensfildo mieste, gyvena pagarsėjęs savo keistenybėmis milijonierius Garoldas Brantonas. Jis bijojo žmonių ir net vengia matyti tarnus.

Kadangi Brantonas lėšų turi pakankamai, tai neseniai vienas inžinierius specialiai jam pastatė Mensfildo apylinkėse visiškai atskirą namą, kur visas įrengimas išimtinai elektriskas, ir kur tik vieno paspaudimo pakanka, kad visą namą valdytų.

Milijonieriui šveicrių ir sargų laikyti nereikia, nes aplink visą namą eina nematomi spinduliai, kurie praneša savininkui, kada kas ateina prie namo. Iš kabineto Brantonas gali, ypatingo radio aparato padedamas, susisiekti su savo sekretoriumi, gyvenančiu mieste.

Kai tik ateina vakaras visuose kambariuose automatiškai užsidega lemputės, kurios įtaisytos po permatomomis grindimis ir apšviečia visus kambarius. Jeigu dangus debesuotas arba prasižeda audra, visi langų uždangos ir namų durys pačios savaime užsidaro.

Jeigu koks lankytojas sustoja prie sodo tvorelės, Brantonas, įdomaus veidrodinio aparato pagelba, gali, neišeidamas iš savo kabineto, matyti atvykusį, o telefono pagelba paklausti jį, ko jam reikia, ir tuo pat būdu gauti atsakymą. Lauko durys gali būti atidarytos iš bet kurio kambario paprastu mygtuko paspaudimu. Durys visuose kambariuose atsidaro patys savaime, kai tik koja stoja tam tikrame atstume nuo durų. Užsidaro jos lygiai taip pat, automatišku būdu.

Kartą per savaitę namo savininkas į Mensfildą, išvyksta ir kada jo nėra, keletas tarnų valo kambarius. Brantonui grįžtant viskas jau sutvarkyta ir išvalyta, ir tarnai išėjo. Meniu visai savaitei užrašo pirmyn pagal milijonieriaus diktuočę jo sekretorius. Netenka ir kalbėti, kad virtuvė tuose namuose yra elektros. Visi valgiai ant stalo pasirodo ir išnyksta nuo stalo patys ir vėl gi įvairiems elektros pabūklams padedant.

Baigus pietus, elektros varomas ypatingas pulvizatorius apipurškėia visą valgomąjį kvėpalais, kad pašalintų nemalonų virtuvės kvapą.

Inžinierius Bogenas, pastatęs tuos namus, sako jis to namo kambariuose pastatęs daugiau kaip 864 elektrinius aparatus, vilai aptarnauti.

S. Paulo dangoraižis «Predio Martinelli» 26 aukštų.

LENKAS, KREMTAS VINIS.

Lenkų uoste Gdynėje labai populiarus 37 metų jaunuolis tūlas Rudvanas, pasižymėjęs nepaprastai stipriais dantimis. Jis be jokių sunkumų perkanda vinius ir kitus lengvus metalinius daiktus.

Keliaudamas laivu jis rodė savo stiprumą daugumoje kraštų, kur jis būdavo ir uždirbdavo nemaža pinigų. Kartą Egipte jis susitiko arabą, kuris susiginčijo su lenkiučiu ir ėjo lažybų, ar Radvanas perkas storą dratą. Ir didžiausiam arabui, kuris perkašdavo gana storas cukrines nendres, nustebimui, lenkas išlošė lažybas be sunkumų.

Neseniai Radvanas demonstravo savo meną lenkų vyriausybei.

Liūdi kalnas Gedimino

Liūdi kalnas Gedimino

Ten toli rankose priešo,

Ten mūs broliai nusimę

Savo rankas į mus tiesia.

Liūdnai dairos pilies bokštas

Ir pagelbos kasdien laukia...

Ei, lietuvi, nemiegoki!

Senas Vilnius tave šaukia.

Liūdnai šnera Neries bangos,

Godas liūdesio godoja,

Kad sukaltos brolių rankos

Nuo senų lenkų dejuoja.

Slenka paneriu vaiduokliai

Mėnesienoj — keršto šaukia,

Tai ne šmėklos — pakaruokliai,

Milžinai mus tenai laukia.

Vėliavos gedulo nusvyro

Tėviskės pilkuos laukuose...

Šventuosius kapus didvyrių

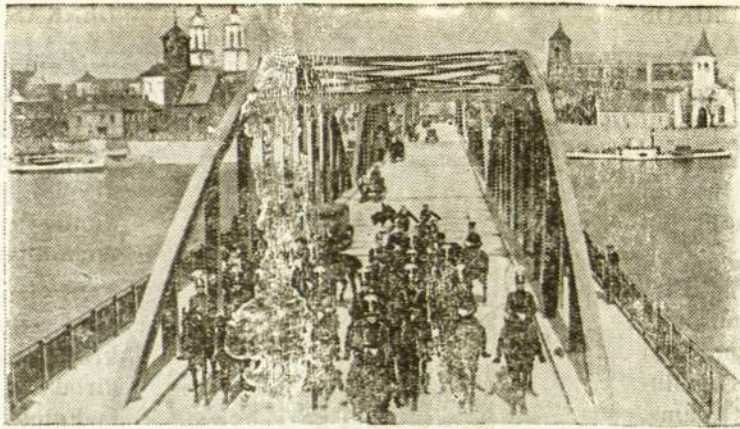
Mes iš lenko atvaduosim!

Vilniau senas, neliūdi!

Tavę sūnūs išliuosuos

Ant kalno, bokšte Gedimino

Vėl trispalvė plėvesuos.

Tikrųjų šeiminių statyba

Vytauto Didžiojo gelžbetoninis tiltas per Nemuną tarp Kauno ir Aleksoto pastatytas 1930 m. tikrųjų šeiminių — Nepriklausomosios Lietuvos.

K A T U R I M O K Ė T I M O T E R I S

Kam geriau gyventi: moteriai ar vyrui? Vyras siauri savo profesijos ar amato žinovai. Moteris viską dirba. Moteris pavaduoja vyrą, o vyras... ne.

Vyrui lengviau gyventi. Pati gamta uždėjo moterims sunkias pareigas, kurias pildydama ji daug vargsta. Tuo metu kai moteris plūsta kraujais, vaitoja nuo skausmo, kenčia, vyras nieko nežino. Jis vaikščioja sau švilpaudamas.

Istorikai tvirtina, kad žilų senovė buvo matriarchatas, moterų valdžia, kad vyrai kadaisia klausydavo moterų. Bet jau daug tūkstančių metų yra kitaip. Vyras despotiškai valdo pasaulį. Visur vyrai valdovai ir politikoj, ir moksle, mene, spaudoj, kur tik norit! Visur jis vadovauja. Tik retkarčiais moteriai jis užleidžia kai kurias svarbesnes vietas. Bet tai tik iliuzija, kad moteris ką nors dabar reiškia viešam gyvenime. Neaprežta vyrų diktatūra viešpatauja visose civilizuoto pasaulio srityse.

Todėl ir nenuostabu, kad kai kurios moterys sako:

— Gaila, kad negimiau vyrui!

O taip pat reikšminga, kad žydai vyrai, kaip girdėjau, meldžiasi:

— Ačiū Tau, Viešpatie, kad sutvėrei mane vyrui!

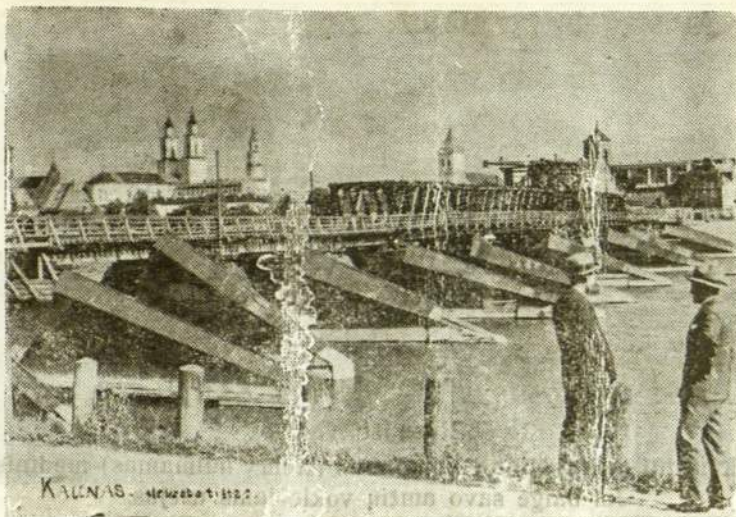
Vyro ir moters pareigos. Žinoma, kiekvienas kalba apie savo pareigų svarbumą. Bet tik pasižiūrėkit gerai, kokią šių dienų gyvenimas užkrovė našta vyrui ir moteriai. Tiesa, vyras dirba savo profesijos ar amato srity, uždriba pinigų, patiekia lėšas šeimos pragyvenimui ir jos išlaikymui.

Žinoma, kad šiais laikais tai nelengva esti, ypač jei žmogui fizinis darbu reikia uždirti šeimos maitinimui lėšas. Bet dažniausia esti vis delto taip, kad vyras, atlikęs savo darbą, o kartais ir pabaigęs nustatytas darbo valandas, esti visai laisvas ir be rūpesčių. Jis gali daryti ką tik nori. Valdininkams ir kontorų tarnautojams ypač gerai, jie neilgas valandas raštinėse pasėdėję jau visai laisvi ištisą pavakarį. Ir jei toks vyras padeda dar vaikui pamokas priruošti, ką nors krautuvėlį nuperka, ar padeda kartais žmonai langų užuolaidas pakabinti, jis jau laiko save pavyzdingu šeimos nariu.

O moteris — motina ir šeiminkė? Kokios jos pareigos? Tur būt jaučio odoj nesurašytum visų moters pareigų. Tokios jos gausios. Namų ruoša, šeimos priežiūra — gal būt tai plačiausias ir nedėkingiausias menas. Moteris stačiai turi būti enciklopediškai pasiruošusi savo darbui. Moters pareigos paima be išimties jos jėgas, reikalauja nenutraukiamo dėmesio, neduoda poilsio ir nė minutės ramumo! Čia jau nebėra aiškiai nustatytos darbo dienos, aprežtų darbo valandų.

Vyras žino tik savo profesiją ar amatą. Jei jis šaltkalvis, tai jis tik šaltkalvystę žino, jei bugalteris, tai tik bugalteriją, jei inžinierius, tai tik bražiniais užimtas, jei komersantas, tai tik prekybos kombinacijom jo galva pilna. Kiekvienas turi vieną aišką specialybę, užimtas vienu darbu. O šalia to jis nebeturi jokių kitų pareigų.

Visai kitas reikalas šeiminkė. Ji neturi

Vokiečių okupantų statyba .L

Iš Kauno į Aleksotą medinis tiltas statytas vokiečių okupacijos metu iš Lietuvos gabenti turtus į «Vaterlandą». Šitą tiltą suardė Nemunas 1929 m. pavasarį ir jo liekanas gražino vokiečiams ties Tilže.

vienos kokios specialybės, bet ji turi būti specialistė įvairiausiose srityse.

Štai kai kurios šeiminkavimo sritys, kurias norėdama geriau pažinti moteris turi būti perskaičius ir nemaža knygų:

Virti įvairius valgius.

Virti konfitūrus, uogienes, kepti pyragus, tortus, pyragaičius, sūdyti ir rauginti daržoves, grybus, tomatus.

Siūti baltinius, adyti, megzti, skalbti, pro-syti.

Sutvarkyti jaukiai ir gražiai butą. O čia yra aibės smulkių darbelių: lovos kloti, grindis vaškuoti, plauti, valyti metalinius ir kitokius indus, stalą valgiui padengti.

O tuo pat metu moteris dažniausia gi pati turi prižiūrėti ir auklėti vaikus, tvarkoje laikyti drabužius ir baltinius visai šeimai!

Moteris turi priiminėti svečius, virti krupnikus ir likerius.

Kirpti, siūti, nors vaikų drabužėlius.

Pecius kurenti. Kartais prižiūrėti naminius gyvulius, pigiausia ir patogiausia namų ūkiui reikalingus daiktus ir produktus pirkti ir net apyskaitą vesti.

Moteris — šeiminkė, žmona ir motina turi turėti labai daug įvairių gabumų ir žinių, kurių vyras dažniausia neturi. Moteris turi rūpintis tūkstančiu smulkmenų ir mažmožių, į kuriuos su panieka žiūri vyrai.

Pamanykit tik, kad moteris privalo turėti receptus: kaip dėmes iš įvairių medžiagų išimti, kaip ilgiau išlaikyti šviežius kiaušinius, kaip nuo kandžių saugoti kailius, kaip suklijuot sudaužytus daiktus, kaip uždaryti konfitūrų indus, kad uogos nepelėtų, kuo gydyt kosinti vaiką, kaip daryt šal-

tus ir šiltus kompresus, kaip kovot su drėgme, su blakėm butuos.

Daugybė, baidi, daugybė žinių, turi turėti šeiminkė. Tai sudėtinga, labai plati enciklopedija.

Vyras bejėgis be moters. Jis išsigąs, jei jam reikės pietus išsivirti, jis nežinos nuo ko pradėt, jei tik nebus moters.

Bet paskutiniai dešimčiai parodė, kad moteris gali būti ne tik gera šeiminkė, vaikų auklėtoja ir virėja. Moteris pramonėj, technikoje, prekyboje ir net moksle, atsakomingsose vietose puikiausia užsirekomendavo.

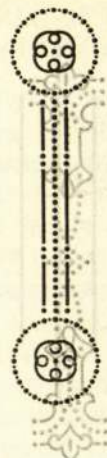
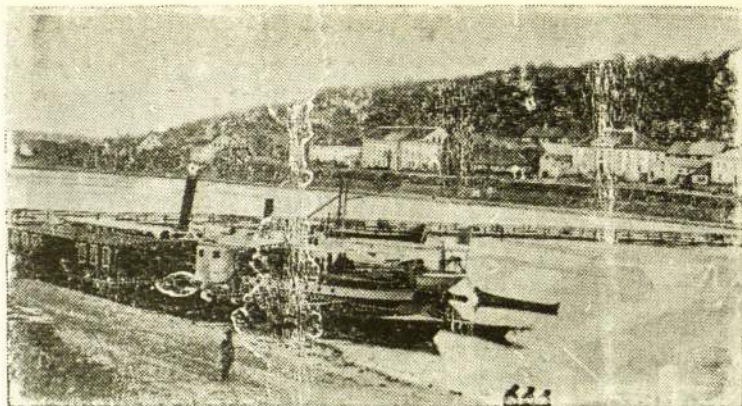
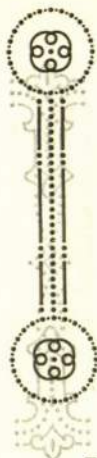
Ji labai lengvai pakeičia vyrą. O vyras? Jis priprato naudotis moters patarnavimais ir laiko tai natūraliu daiktu. Jis priprato valdyti ir su tuo nieko nepadarysi.

Specialistai, o vyrai daugumoje kaip tik yra specialistai, pasirodo visai bejėgiai svetimose srityje.

Moteris dirba dažnai ir todėl, kad jai reikia šeimą išlaikyti. Ir kas metai dirbančių ne namie moterų skaičius vis auga ir auga. O tuo tarpu dar tebėra kraštų, pavyzdžiui, kultūringoji Prancūzija, kur moterys net rūkymo teisių neturi. Įstatymai, valstybės tvarka vyro rankose tebėra. Moteris tuo tarpu turi viena žinoti — ji turi dirbti ir klausyti. Tai viskas.

Nė, bet kas gi daryti? Ar grįžti prie matriarchato? Nuo vieno blogumo pasaulis neis prie kito blogumo.

Moteris trokštanti lygybės, rodos, visai užtarnautos, vis dar tebėra svajotoja. Nes tos lygybės vis dar nesimato. **Ei. Silvestravičaitė.**

Rusų statyba

Rusų laikais toj pačioj vietoj pontoninis (žiemą nuimamas) medinis tiltas. Jis baigė savo amžių vokiečiams užėjus.

J. Blažys

KULTŪRA IR PSICHINĖ SVEIKATA

(tąsa)

Kiek dabartinis psicho-nervinio defektin-gumo dažnumas pareina nuo ką tik nurodytų aplinkybių, tai tiek tuo negalima laikyti kultūra kalta. Bet su dabartine civilizacija ir kultūra yra susijusių ir tokių aplinkybių, kurios ištikro žaloja psichinę žmogaus sveikatą, dėl kurių žmonės ištikro išsigema.

Mūsų laikais reiškiasi tendencija vis didesnėms žmonių masėms susispiesti dideliuose miestuose. Miestai traukia į savę žmones, lyg kokie sprutai (Verhaeren'o «villes tentaculaire»!) Tokioje Anglijoje apie 40 % visų gyventojų gyvena dideliuose miestuose (su apie 100.000 gyv.) Nutolimas nuo gamtos, sunki kova dėl būvio, neigiamos gyvenimo ir darbo sąlygos vienašališkai specializuotas užsiėmimas, didmiesčių triukšmingumas — visa tai duoda pagrindą psichiniam ir nerviniam išsekimui. Dabartinėje kultūroje išauga tokios katastrofos, kaip pasaulinis karas, suirutės, krizės.

Mūsų pramoninga kultūra davė didmeninę fabrikinę alkoholio gamybą, kuri išplatino alkoholizmą po visą pasaulį, kaip niekad anksčiau. Draugėje su alkoholizmo išsiplatinimu eina sifilio išsiplatinimas. Alkoholis ir sifilis — vieni iš dažniausių psichinių ligų ir išsigimimo liferantų (tie-kėjų). Vakarų Europoje psichiatrinėse ligoninėse 20 — 30 % ligonių yra tokių, kurie beprotyste susirgo alkoholizmo arba sifilio pasėkoje. Įdomu, kad alkoholio kiekis litrais, kuris kasmet tenka vienam krašto gyventojui, sutampa su alkoholinės kilmės psichinių susirgimų procentu bendro psichinių ligonių skaičius: pvz., Šveicarijoje vienam gyventojui tenka kasmet 13 su viršum litrų

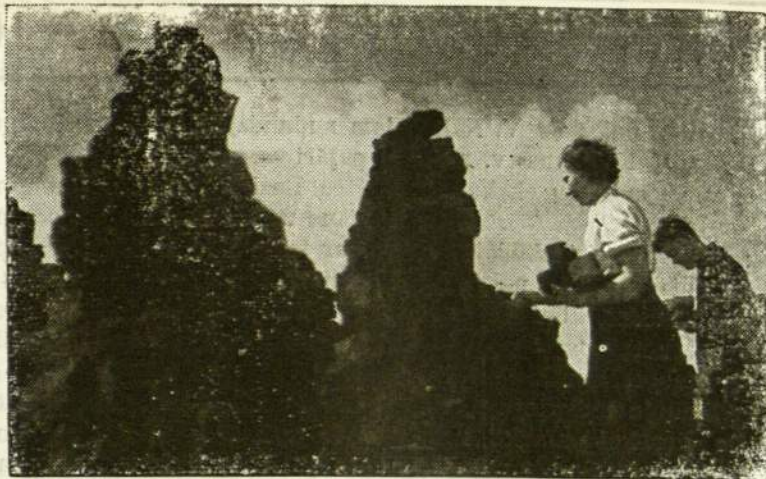
gryno alkoholio — tarpe priimtųjų į psichiatrinės ligonines alkoholikai sudaro 13%; Norvegijoje atitinkami skaičiai: 2,37 litrų alkoholio ir 2,3% ligonių. Lietuvoje vienam gyventojui kasmet tenka apie 2,5 — 3 litrus alkoholio — Valst. psichiatrinėje ligoninėje ir mūsų klinikoje alkoholikai sudaro 2 — 3% visų ligonių.

Štai truputis davinų apie sifilio išsiplatinimą. Vokietijoje apkrėstųjų priskaitoma 10% vyrų ir 6,5% moterų. Jeigu imti tik didelius miestus, tai apkrėstųjų pasirodo dar daugiau: pvz., Hamburge 40% visų vyrų, kurie pasiekė 50 m. amžiaus, yra buvę gydyti nuo sifilio. Karo metu ir po karui sifilis ėmė platintis ir Lietuvoje. Sveikatos Departamento žiniomis, mūsų kaimuose esą apie 2% sifilitikų, o didesniuose miestuose apie 10%. Laimė, tik 1 — 2% sifilitikų vėliaus (maždaug po 10 metų) susergera psichiškai, bet to pakanka, kad sifilitinės kilmės psichiniai susirgimai sudarytų didelį procentą bendram psichinių ligonių skaičiui.

Kaikas net pačiose teigiamose mūsų kultūros sąlygose randa aplinkybių, kurios padeda psichinėms ligoms plisti. Anot garsaus psichiatro Kraepelin'o: «Vienas iš gražiausių mūsų dorovinių idėjų žiedų, žmonių meilė, turi bjaurią šešėlio pusę, nes padeda palaikyti gyvenime netinkamus individus, ypač protiskai mažaverčius ir nesveikus, ir neretai sudaro jiems palankias sąlygas daugintis toliau». Kitam žinomam psichiatrai Rūdin'ui išspruko kartus posakis, kad: «Alkoholizmas ir sifilis gamina psichines ligas, o psichiatras jas konservuoja».

Paziūrėkime dabar atskiras kultūros pasyvo pozicijas ar tas pasyvas neišvengiamas? O gal kalta ne kultūra, kaip toki, bet nenormalios ir nebūtinės šalutinės sąlygos?

(Bus daugiau)

Lietuvos turtas — durpės.

PASOGA

Vladas Kirjys-Žvagutis.

Dangus buvo juodas, kaip arkliavagio sąžinė, kai ji su motina išlydėjo atvažiuosius piršlius. Smarkiai smarkaus bėrio traukiama lineika greit išnyko mažo bažnytkaimio gatvės tamsoj. Bažnytkaimis liepos vidurnakty atrodė kaip kokie juodi lopiniai, o ežeras, lyg ne vandens, bet rašalo pripilditas. Peržengiant grįčios slenkstį Onutės širdin įsiraivė nerimas:

— Gal jau paskutiniai..

Jai 28 metai. Daug piršlių atvažiavo ir vėl išvažiavo. Vienu grožie jie negalėjo tenkintis. Reikėjo ir tūkstančių skolom apsimokėti, bet tūkstančių nebuvo...

— Tai, mat, — pradėjo tėvas, — be 3000 nei nekalba. Ūkis, žinoma geras ir vyras vidutinis, ale tūkstančiai, iš kur tūkstančiai? Rašyk Jonui Amerikon, prašyk!

— Ale, tai gi.. Nekokia čia bėda... Jaunikio, mat, būta! — pamėgino peikti buvusius piršlius Onutė, bet tuoj pajuto, kad žodžiai prieštarauja jausmams.

Ji visai nenori peikti. Ji tik tyčia. Lyg ir drovėdamosi. Ji savo jausmus nori paslėpti, kaip šešiolikos metų būdama po bliuskute slėpdavo pasikeitusią krūtinės formą. Ir jeigu dabar jos jausmus kas atspėtų, ji taip pat paraudonuotų, kaip seniau paraudonuodavo pamačius vyrų žvilgsnį, persekiojantį jos iškilusią krūtinę..

Visi nuėjo gulti.

Už sienų šliaužiojo rudens vėjas, ir lietus beldėst į langus. Greit trobelėj pasigirdo miegančių tėvo ir motinos knarkimas, bet Onutė užmigti negalėjo. Jos galvoj gimė, vystėsi ir nyko įvairūs projektai. Vaizduotėj pynėsi ir nyko įvairūs vaizdai.

— Rašyk Jonui Amerikon, prašyk! — skamba jos ausyse tėvo žodžiai. Ir ji žino. Jos brolis Amerikoj. Kartais prisiunčia po kelis dolerius, žada parvažiuoti. Bet ji dabar jo nebepažintų! O gal... gal jis neperdaug pasikeitė. Juk ir dabar ji prisimena paskutinį jo atsisveikinimą...

— Vistiek čia gero nesulauksiu, vistiek... Žandarai taip sekioja. Reikia kitoks gyvenimas sukurti, gal laimė rasiu... gal.. — ir dabar ji dar prisimena ištartus prieš išvažiavimą jo žodžius.

Ir nuo to laiko jo nebematė. Tik vaizduotėj kūrė jo «amerikoniską» išvaizdą.

Daug metų prabėgo. Daug sunkių dienų buvo. Ir jos jaunystė nepastebimai prabėgo. O dabar... dabar jai jau 28 metai, nors motina vis stengiasi trejetą nuvogti. Jai neramu. Ji nenori likti senmergė davatka. Senmergės vardas baisus kiekvienai merginai.

Ji žino: — jei būtų pasoga, joks nerimas jos nekankintų. Ji jau būtų ištekJusi. Ne vieni ir ne dveji piršliai buvo...

Ir tik ką išvažiavęs jaunikis jai kažkodėl patiko. Ji norėtų už jo tekėti. Gal jį myli? Mylėti — aišku nemyli. Meilė vedybose kaime jokios rolės nevaidina. Jau prieš vedybas visa meilės jėga išsieikvoja. Vedybose vyrauja pinigai ir grožis. Bet toks grožis, kurio «meile» pavadinti negalima. Vyrauja grožis, matomas ne įsimylėjusio akimis.

Tą Ona supranta. Ji supranta, kad ir tas jaunikis visai be jokių «meilės išskaičiavimų» piršlėmis atvažiavo. Jis anksčiau, aišku, mylėjo ką nors. Gal net ne vieną. Bet paskiau dingo visos «pirmosios» meilės iliuzijos, ir jis atvažiavo pas ją vien tik ją vesti ir gauti pasogą. Meilė ir vedybos, tai du visai skirtingi dalykai.

Onai tas nelabai patinka. Ji dar norėtų mylėti ir turėti mylimą. Ji dar idelizuoja meilę.

MOKINIŲ EKSKURSIJA Į PAJŪRĮ

Š. m. spalio mėn. 10 d. mokyto V. Nalivaikos sugrįžimo proga «Dr. V. Kudirkos» v. mokyklos mokiniai suruošė antrą mokinių ekskursiją į Santos.

Antruoju rytiniu traukiniu visi išbildėjo su didžiausiu entuziazmu į Santos pajūrį, nors parvyčiu oras buvo ir nepergeriausias, bet tas ne kiek neslopino vaikų geros nuotaikos.

Visi išsiilgę laukė, kuogreičiausia susitikti pasimatyti su savo mylimuoju mokytoju p. V. Nalivaika. Bet deja teko gerokai palaukti, nes laivas, kurio vaikučiai laukė su didžiausiu nekantrumu, atplaukė tik 12 val. dien.

«Monte Sarmientui» artėjant prie krašto, sunku išpasakoti vaikučių džiaugsmą kurį tuo momentu pergyveno. Mokytojams teko budriai visus sekti, kad kuris neprisiartintų perdaug arti krašto ir nenukristų vandenin.

Džiaugsmo kupinomis širdelėmis pasitiko savo mokytoją ir kitus atstovus, kurie irgi atplaukė kartu.

Mok. V. Nalivaika priėjo vedęs, tad gerb. poniutei mokiniai įteikė gražių rožių «buketą», ir pasidalinę pirmaisiais išpūdžiais, greitai tranva-

jum nudundėjo į tą taip viliojantį ir brangų užiantį pajūrį — prają.

Besigrumdami su bangomis teiravosi: ar tuojaus už tos beribės jūros randasi mūsų Lietuva, ar tokia jūra ir Klaipėdos pajūry ir daug t. p. klausimų.

Prisimaudę, prisizaidę paskutiniu vakariniu traukiniu grįžo S. Paulin, kur jų laukė tėveliai.

Pereitais metais suruoštoj ekskursioj dalyvavo apie 65 mokiniai, o šiemet tik pusiau tiek. Tiesa gal daugumas tėvelių paabejojo dėl lietingo, nepastovaus oro, bet dauguma vistiek mažai įvertina panašios pramogos išdavų. Kokia vaikams iš to nauda?

Pirmiausia, jie nors vienai dienai apleidžia nuobodų mokyklos suolą ir dulkėtas miesto gatves, nors vieną dieną pakvėpuoja tyru, gaivinančiu oru, kas pataiso jų nuvargusius nervus, pakelia ūpą, susipažista su svetimomis apylinkėmis ir su gamtos kūryba. Kaikas grįžęs į klasę ima gyviau nagrinėti, ieškoti žinių, apie jo matytus vaizdus.

Kelionė, kad ir į tuos pačius Santus ten

Štai ji ir dabar mato jį kaip gyvą. Ji — Antaną Grigonį, su kuriuo ji pergyveno savo pirmąją meilę ir kurio fotografiją tebenešioja savo vaizduotėj... Ir ta fotografija daug geresnė, daug gražesnė už Ekonominės Karių B-vės padarytą Antano fotografiją, kuri yra įdėta pirmame jos kuklaus albumėlio puslapy.

Ji Antanui jau buvo atidavusi viską, ką mylinti moteris gali atiduoti savo mylimajam. Bet ji niekō nesigaili. Ji ir dabar Antaną tebe myli, nors žino, kad jis, grįždamas iš kariuomenės, peršalo ir gavo plaučių uždegimą ir mirė... Jo nebėra. Liko tik jo fotografija. Liko tik liūdnas atsiminimas... Bet ji myli ir mirusi. Tai jau tikroji meilė. Bet ji ir dabar nori ištekėti, nori būti motina...

Todel gal jai ir tas jaunikis, kurį tik ką išlydėjo, patiko ir ji norėtų už jo ištekėti. Žinoma, jei Antanas būtų gyvas, ji apie jokias kitas vedybas netaip karštai galvotų, bet dabar jai vis tiek... Ji tik bijojo senmergės vardo, kaip giliai tikinti davatka — velnio...

Nespėjo taip begalvodama Ona prisnūsti, kaip motina, tris kartus sukosėjusi, atsikėlė ir ėmė pusryčius kaisti. Jai ilgiau vartytis lovoje buvo nebesmagu.

Ji atsikėlė ir pradėjo ruoštis.

Prasidėjo nauja diena. Diena tokia pat, kaip ir vakasykštė: nuobodį, pilka ir paprasta...

2.

Nepastebimai prabėgo ruduo ir žiema. Pas Oną buvo keletas piršlių ir vėl išvažiavo, kaip ir visuomet, paprastai, be jokių «rimtesnių nutarimų».

Pavasaris Oną truputį atgaivino. Ji truputį pamiršo pavojų likti senmerge. Pavasario lauko darbai, atgimusi graži gamta visas jos paslaptingasias mintis atnaujino. Bet taip būdavo kasmet... kasmet atėjus triukšmingam pavasariui.

3.

Buvo ankstyvas rytas. Pakilusi iš už miško saulė apibėrė žemę karštais spinduliais.

... ir maudėsi kraujuota žemė skaisčiuose saulės spinduliuose, ir svaigo nuo aistringų jos pabučiavimų... — tokius žodžius sukėlė penktos klasės gimnazistas, kandidatas į poetus, stoties viršininko sūnus, tą rytą kiek anksčiau atsikėlęs.

— Tu, sūnau, garsiu žmogum būsi... — pasakė tėvas ir išėjo pasitikti traukinio. Jam patiko sūnaus poezija.

(Bus daugiau).

ir atgal mokiniams kainuoja tik pustrėčio milreiso, kai tuo tarpu tėvai duoda vaikams išleisti pinigų kinematografams ir kitiems mažožiems, kas jiems jokios naudos nesuteikia.

Čia neturiu galvoj tų filmų, kurios skirtos vaikams.

Na o mūsų jaunimas ar daug suruošė panašių ekskursijų? Žinoma, kad nei vienos. Sekmadieniais daugiausia slankioja apie sodą «Luz» ar t. p. vietose, kiti girtuokliauja, leisdami per savaitę sunkiai uždirbtus reišius. Dauguma galvoja, kam važiuoti ten į kokį pajūrį, ar kitą vietą, juk čia alchogolio jūra. Maudydamišė ligi ausų šioj jūroj žūdo tą brangią jaunystę, kuri už jokus pinigus nenuperkama. Jaunime, pagalvokime, ar ne būtų geriau pasirinkti šventadienį tokią pramogą, kokią vaikučiai turėjo Santos pajūry?

S. A. S.

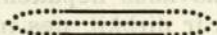
Varguolis.

SKRENDU

Skrendu kaip paukštis dangaus erdvių,
Esu nors dulkė, be sparnų.
Bet mano mintys ir siela,
Gražių troškimų kupina.

Manau dar vis pradėt gyvent.
O gal tuoj reiks akis užmerkt;
Pakol dar Dievas užlaiko
Reikia dirbt, krutėt, negaišt laiko.

Žmogaus troškimai dideli,
Patenkint jų negali.
Sunku šioj žemėj laimė rast;
Reikia prie karėjų skausmų priprast.

Padėkos.

Gerbiavam S. Paulo Konsului p. P. Gaučiui, už suteiktą mūsų žurnalo naudai auką 20\$000 sumoje, nuoširdžiai dėkojame

„Vilties“ S-gos Centro V-ba.

P. vedėjui V. V. Gineikiui Nalivaikai už nuoširdų pasidarbavimą (Dariaus ir Girėno bronzinio biusto išrūpinimą, gausų vaikų literatūros atvežimą) ir rūpinimąsi įvairiais kitais reikalais P. Pasaulio Lietuvių Kongrese Dr. V. Kudirkos v. liet. pr. mokyklos naudai tariame širdingą lietuvišką ačiū.

Dr. V. Kudirkos v. liet. pr. mokyklos mokytojai ir tėvu komitetas.

Jausminga scena Londone

Pusę valandos visa gatvė ieškojo sutuoktvių žiedo.

Londono priemiesty jauna moteris važiuo dviračiu. Staiga ji turėjo skubiai sustabdyti dviratį, nes buvo pavojus patekti po outomobilium. tuo metu jai nuo piršto nukrito sutuoktvių žiadas.

Vargšė moteris susijaudino dėl to ir niekaip be žiedo nenorėjo grįžti namo. Ir štai visi automobilistai, automobilių konduktorai sustojo ir ėmė ieškoti žiedo. Su kišeninėm elektros lempntėm buvo ištyrinėta kiekviena gatvės pėda. Tie ieškojimai tęsėsi net visą pusvalandį. Visas judėjimas buvo sustabdytas. Bet niekas nei automobilistai, nei bublica dėl to nesiskundė ir kantriai laukė. Bet deja, veltui visi vargo! Žiedo nerado ir apsiašarojus jauna moteris grįžo namo be žiedo. O juk žinoma gi, kad pamesti sutuoktvių žiedą yra blogas ženklas...

LINKSMAS KAMPSELIS

APRAŠĖ.

— Ach tie žurnalistai! Visą jie aprašo ir sunku nuo jų pasislėpti. Ot, vakar girtas daviau antausį vienam prieteliui, o šiandien jau tą faktą išspausdino visi laikraščiai.

— Taigi, ir mane aprašė! Prieš pusmetį pasirašiau porą vekselių, o šiandien Teismo antstolis aprašė mane iki smulkmenų.

TRUMPAREGIS.

— Kodel tu eidamas gulti nenusiimi akinių?

— Mat aš be akinių visuomet sapne viską matau lyg per mįglas.

MIELAS SŪNELIS.

Tėvas: — Ką tu galvoji palaidūne, manai, kad aš visą amžį už tavę dirbsiu?

Sūnus: — Visai ne, tėveli! Tikiuosi, kad neužilgo galėsi jau amžinai ilsėtis.

— Padavėjau, sriuboj radau misinginį retežėlį!

— Gerbiamas pone, argi tamsta mokėdamas už pietus vieną litą norėtum sriuboj rasti auksinį retežėlį?

— Kai geriu, negaliu dirbti. Turiu tuojau nustoti.

— Ar gerti?

— Ne, dirbti.

IŠVAŽIUOJU / L. STANEVIČIUS

Vieni metai praleisti Brazilijoje, praėjo kaip sapnas, tik su tuo skirtumu, kad nemiegodamas, o gyvendamas sapnavau. Nors per tuos vienus metus teko daug ko pergyventi, tačiau kada dabar noriu trumpai apibūdinti tą laikotarpį, neturiu ką rašyti. Ir čia nenoroms prisimenu vieno mano prietelio laiškas, kuris po šešių metų tylėjimo parašė laišką tokio turinio: «Atsiprašau, kad taip ilgai nerašiau, sudiev X». Aš, žinoma, turiu daugiau ką parašyti, bet negaliu susikaupti, negaliu sueiliuoti savo pergyvenimo periodus. Teko būti įvairių fabričių darbininku, žemės ūkio srityse darbavau su kastuvu bei šake, buvau ir fotografas, muzikantas, net ir dainininkas, vienu žodžiu, išvada tokia: devyni amatai, dešimtas badas. Teisingai pasakė vienas mano pažįstamas, taipogi žemaitis, kad Brazilija kai kuriems sveitimšaliams yra gera gyvenimo mokykla, ir tiesa, materialiai aš nepraturtėjau, bet moraliai taip.

Man kaipo dideliam meno mėgėjui, geriausi prisiminimai liko tų laikų, kada su Brazilijos lietuvių jaunimu teko dirbti scenos darbą. Brazilijoje, o ypačingai São Paulo m., lietuvių yra daug, bet daugiausia jų yra buvę Lietuvoje ūkininkais bei darbininkais, atvažiavę tais laikais, kada buvo vežami veltui, specialiai žemės ūkio darbams. Tų lietuviškų sūnų vaikai, galima sakyti, užaugę Brazilijoje su vyresniais savo broliais, seserim bei draugais, nežiūrind savo sunkios materialės būklės, sugeba atrasti laiko kultūriniam darbui - menui, anot dainos, «Menas galingas ir stebūklingas», ir tiesa, jis padeda sulaikyti lietuvių ištautėjimą užsienyje. O ištautėjusio lietuvių jaunimo Brazilijoje yra labai ir labai daug. Aš nesakau apie tuos lietuvius, kurie kelių kenksmingų gaivalų vedami eina neiškiais keliais, bet turiu prisipažinti, kad tikrai lietuviškoji, sprendžiant iš paties užvardinimo, sporto organizacijos «Lithuania», visai nedaleistinas ištautėjimas vyksta. Kiek man teko būti tos organizacijos (tikrai nariu) įvairių sporto šakų pratimo metu, aš girdėjau visai mažai tarpe jų lietuviškai kalbant, gi paklausius, ar jie braziliai ar lietuviai, gavau atsakymą, kad lietuviai, o kalbasi tarp savęs braziliskai vien dėl patogumo, nes kai kurie «lietuviai» visai užmiršo savosios kalbos. Aišku, juk sporto o-cijos ir pats pamatas lavinti fizinę jėgą. Ne mano dalykas apie tai kalbėti, bet jeigu dėl teisybės reikia raudonuoti, tai nereikia, kad tą tiesą reikia slėpti! Nesu- pykit lithuaniečiai, kad trumpai, bet gal tiek per aiškiai išreiškiau tą tiesą, kurią patys gerai žino, toks jau mano satyriškas būdas, ką daryt. Grįžtu prie to jaunimo, kuris dar neužmir-

šo lietuviškai kalbėt. Taigi, pradėjus man dirbt su jais scenos darbą, aš labai nustebau radęs daug daugiau negu tikėjaisi, — meno sričiai jėgų. Svarbiausia keliolika scenos mėgėjų dirbo su labai didele energija ir pasišventimu, tuo pritraukdami tam naudingam darbui ir daugiau lietuvių, juk ne veltui sakoma «Nesvarbu kiekybė, o svarbu kokybė». Per tą trumpą mūsų bendro darbavimosi laiką, aš labai pripratau prie jų ir kada atėjo išvažiavimo laikas, tai tik tada supratau jų brangumą man. Stengėsi ir jie kiek galėjo. «Vilties» s-ga paskyrė man nuo kiekvieno vakaro gryno pelno 25%, kurie gerai pagelbėdavo mano mizerną finansinę būklę.

Mano išvažiavimas buvo netikėtas ir staigus. Paskutinį šeštadienio vakarą kelioliką viltiečių surengė man gausingas išleistuves, tikrai nuo «dušios», teko pasikalbėti ir atsisveikinti.

Sekmadienio rytą atsisveikinęs su Mokus «Dr. V. Kudirkos» mokyklos mokiniais, iš kurių keletas net apsiverkė, nes ir su tais mažiukais prisiėjo dirbti ruošiant vaikų spektaklį. Taigi atsisveikinęs su tais angeliukais, lydimas «Vilties» S-gos Centro V-bos Pirm. p. V. Godliausko, mokytojo p. P. Korsako ir brazilų kalbos mokytojos, nuvykau į Luz stotį ir čia taręs jiems ir tuo laiku buvusiam stotyje p. J. Januškiui paskutinį sudiev, sėdau į traukinį ir nuvažiavau į Santos, iš kur pirmadienį laivu «Macedonier» išplaukiau Tėvynėn. Ir čia man visai paaiškėjo, kad aš išvažiuoju.

Sudiev brangūs lietuviai, sudiev bendradarbiai ir dovanokit, kad darbe buvau kartais persiurkštus. Jeigu prisimenat mane ir gal kiek gailitės, nenusiminkit ir ko daugiausia prašau, tegul mano išvažiavimas nepakenkia scenos darbo ūpiui — dirbkit ir dirbkit, nes neužmirškite ir supraskit, kad:

«Menas galingas ir stebūklingas».

Macedonier, 1935-IX-29 d.

Skelbkitės

“VILTYJE”

Sveikiname Atlanto nugalėtoja Feliksa Vaitku

DIDIS ŽYGIS UŽ LIETUVOS GARBĘ.

Š. m. rugsėjo 21 d. 6 val. 54 min. ryto iš Naujorko Floyd-Benet aerodromo pakilo Sparnuotas Lietuvis leit. Feliksas Vaitkus Baltojoj Gulbėj — Lithuanica II galutinai užbaigti Tautos didvyrių Dariaus ir Girėno žygi, įrodyti pasauliui, kad mažutė Tauta lygiai su viešpataujančiomis valstybėmis turi tokių pat narsuolių, kurie savo darbais gali parodyti pasauliui stebuklą. Dariaus ir Girėno troškimas «Kad Sparnuotas Lietuvis būtinai įveiktų klatingąjį Atlantą Tėvynės Lietuvos garbei» išsipildo. Didis žygis už Lietuvos garbę pradėtas. Tačiau rūstusis Neptūnas Sparnuotam Lietuviui pastoja kelią — audrų sukuriams priverčia orlaivį labai aukštai pakilti, kur siaučia gana dideli šalčiai. Lithuanicos II sparnai ir motoras apsidengė ledais ir sniegu.

Pasunkėjus lėktuvui reikėjo daugiau benzino vartoti, negu buvo numatyta. Kad dėl šalčio motoras nenustotų veikęs lakūnas turėjo nusileisti žemiau į šiltesnes sroves. Besigrumdamas su nepalankiomis skridimui sąlygomis suvartojo visą benzina, nebaigęs žygio. Dėl benzino stokos nustojo motorui tinkamai veikti, turėjo nusileisti Irlandijoje Belinrobe apylinkė.

Nusileidžiant lauke lėktuvas nukenčia: sugadintas propeleris ir nulenktas dešinysis

sparnas. Iki Irlandijos skridęs 22 val.

Feliksas Vaitkus, būdamas Airijoje dar manė kelionę Tėvynėn užbaigti Lithuanica II, bet kada paaikėjo, kad pataisymas ilgai užtruks ir brangiai kaštuos, tada nusprendė orlaivį išardytą pristatyti Kaunan pataisymui. Mūsų karė aviacija pažadėjo Baltąją Gulbę sutaisius, reikalui esant, oro keliu nuvežti Š. Amerikon.

F. Vaitkus kurį laiką paviešėjęs Londone, mūsų atstovybėje, keleiviniu lėktuvu išskrido į Berlyną. Iš Berlyno nuvyko Klaipėdon ir pagaliau pasiekė Kauną spalio 2 d.

F. Vaitkus Lietuvoje, kur nusileido, buvo didžiausių minnių entuziastiškai sutinkamas. Kaune buvo suruoštas iškilmingas priėmimas.

Šis Felikso Vaitkaus didis žygis už Lietuvos garbę laimėjimu apvainikavo dar vieną mūsų didingos istorijos lapą. Dar vienas vardas įamžintas Lietuvos atminty.

Tad sveikiname Tautos didvyrį, įvykdžius šį kilnų žygį mūsų Tautos garbei.

Kėdairių mėsėtės bokštas.

Kiekvienas susipratęs lietuvis skaito vienintelį P. Amerikos lietuvių žurnalą „VILTIS“

LIETUVI!

Artinas! 1936 metai. Prisimink, skaitytojau, kad jau laikas atnaujinti žurnalo pre-

numeratį. Jei dar nuolat tavą nelanko «VILTIS», tad pasiskubink išsirašyti.

MUSU KOLONIJOS GYVENIMAS

Lietuvos Konsulo P. P. Gaučio sutikimas Luz stotyje.

ATVYKO NAUJAS KONSULAS.

Spalių 28 d. atvyko į São Paulo naujas Lietuvos Respublikos Konsulas Brazilijai p. Povilas Gaučys. Atvyko iš Argentinos, kur Lietuvos Pasiuntinybėje visai Pietų Amerikai ėjo pirmojo sekretoriaus pareigas.

P. Povilas Gaučys jau nuo 1930 m. tar nauja užsieny, (virš 5 metų), todėl jos reikalus gerai pažįsta. Būdamas jaunas, energijos kupinas, savo darbui tinkamai pasiruošęs, turėdamas dirbamoj srity didelį stažą, koloniją, galima tikėtis, gerai sutvarkys.

SPALIŲ 9 D. PAMINĖJIMAS MOKOJE.

Lietuvos sostinės, visos Tautos širdies, Vilniaus 15 metų klastingo prieš-lenko užgrobi mo sukaktis spalių 12 d. Mokos rajone lietuvių iškilmingai paminėta.

8 val. vakaro, nežiūrint blogo oro — smarkaus lietaus, prisirinko pilnutėlė salė lietuvių. Kiekvienas lietuvis atėjo sisiūkaupti širdyje, tvirtu pasiryžimo pasisemti, pasižadėti istorijos klaidą atitaisyti, skriaudėjui lenkui atlyginti.

Paminėjimą atidarė mok. P. Korsakas. Į garbės prezidiumą buvo pakviesti: mok. V. V. Gineikis Nalivaika, kun. B. Sugintas, St. Butrimas, J. Juodgudis, V. Milius ir St. Vinkauskas.

St. Butrimas laikė paskaitą, kurioje papasakojo apie Lietuvos sostinės Vilniaus klastingu būdu, sulaužius Suvalkuose pasirašytą sutartį, užgrobi mą, Vilniaus reikšmę lietuvių Tautai įvairiais atžvilgiais — kultūros, ekonomijos ir k. Prelegentas pažymėjo, jog mes, lietuviai, neprivalome nustoti vilties, kad Lietuvos sostinė anksčiau ar vėliau atiteks Lietuvai.

Mok. V. V. Gineikis Nalivaika pranešė apie P. Pasaulio Lietuvių Kongrese atstovų priešai;

prie demarkacijos linijos, kad kovos už Vilniaus atvadavimą ir jis bus grąžintas Lietuvai.

Dar kalbėjo kun. B. Sugintas, kalboje plačiai nušvietė Vilniaus reikšmę mūsų Tautai tikybiniau atžvilgiu.

Po to, vaikučiai padėklamavo tai dienai pritaikintų eilėraščių, «Vilties» s-gos choras padainavo keletą dainų ir Tautos Himnu baigėsi paminėjimas.

Spalių 9-tos dienos paminėjimas įvyko ir kituose rajonuose — B. Retiro, Bendruomenės salėj — Kanindė, V. Bellos ir V. Anastacio.

«VILTIES» S-GOS BENDRAS NAR. SUSIRINKIMAS

Spalių mėn. 27 d. 3 val. p. p. «Dr. V. Kudirkos» v. liet. pr. mokyklos salėj įvyko «Vilties» s-gos bendras visų skyrių (Mokos, B. Retiro ir V. Bellos) narių skaitlingas susirinkimas. Jame buvo s-gos pirmininko V. V. Gineikio Nalivaikos iš Pirmojo Pasaulio Lietuvių Kongreso platus pranešimas.

Be to buvo svarstoma svarbūs klausimai, būtent: a) surengti viešą koncertą — vakarą, b) choro transliacijos per radio, c) ruošti savybės pasilinksminimus, šiuos klausimus visapusiškai apsvarsčius prieita teigiamų išvadų.

Dėl s-gos nario a. a. Br. Steponaičio netikėtos tragiškos mirties iškelti vėlionies «Vilties» s-gai nuopelnai ir atsistojimu vėlionis pagerbtas. Apsvarsčius a. a. Br. Steponaičio mirties apystovas ir priežastis, kurios privedė prie tokio liūdnio iš gyvenimo pasišalinimo, priėjo išvadų, kad moraliais kaltininkais esą keli asmenys, kurių pavardes tuo tarpu neminėsime. Pasikalbėsime vėliau, tardymo rezultatams paaiškėjus.

Siuvėju Dėmesiui

Duodame vyriskų ir moteriškų rūbų kirpimo pamokas labai prieinamomis sąlygomis.

JUOZAS ir STASYS ŠLIKTAI

Siuvėjai - specialistai, diplomuoti Chmleliansko Kirpimo ir Siuvimo Akademijoje Kaune su ilgamete darbo praktika Lietuvoje ir São Paulo.

Vyriskų rūbų kirpimo pamokos duodamos ant rua Duque de Caxias Nr. 6 — A; moteriškų — rua Conceição Nr. 79-A. Ten pat siuvami, sulig naujausių madų vyriški ir moteriški rūbai. Didelis medžiagų pasirinkimas.

Dėmesio!

Diplomuotas siuvėjas lietuvis, su ilgą darbo praktika, atliekà darbà sąžiningai ir gerai, kainos pigios

Prašome įstikinti!

Diplomuotas siuvėjas

GALECKIS

R. Duque de Caxias, 47 - Tel. 4-1457 - S. Paulo

Cia. Parque da Moóca

Geriausioje vietoje sklypai ilgam išimokėjimui. Parduodami sklypai ir statomi namai. Mėnesiniai mokėjimai nuo 48\$000. Vietoje elektros šviesa ir vanduo. Arti geležinkelio. Sužinoti pas Izidoro Vincente Silverio, rua Capitão Pacheco Chaves, 67. Tel. 3-0524 V. Prudente arba J. Augulis, Avenida Zelina, 24 sob. V.Z.

Nepirkite kitur pirma nepasiteiravę pas mus.

Dr. S. MEITIN

ULTRAVIOLETINIAI SPINDULIAI

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universitetuose)

Prima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vakaro.

Susikalbama lietuviškai.

Rua Barão de Itapetininga, 37-A

Salas 8-9 - Telef. 4-0715

Dr. ADOLPHO TAUBKIN

ADVOKATAS

(Diplomuotas S. Paulo Fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Rastinė: Rua Direita, 2 - 2-as aukštas salė 5.
Tel. 2-1629. Atidaryfa: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 v. v.
Kalba lietuviškai.

JAUNIME, tavo jauna dvasia visuomet reikalauja peno. Tu gyveni ne nien kūnu, bet ir siela. Tu privalai maitinti savo dvasią lietuvišku spausdintu žodžiu. Nieko nelaukdamas užsisakyk vienintelį Pietų Amerikoje jaunimo žurnalą

"VILTIS"

Tu jame rasi visada daug naudingų pasikaitymų, apysakų gražių vaizdelių iš savo gimtinės ir kitų kraštų, daug įdomių ir pamokinančių, straipsnių, eileraščių, juokų ir kt.

«VILTIS» metams kainuoja tik 8\$000, pusmečiui 5\$000. | Lietuvą — metams 15\$000 pusmečiui 8\$000. | visas Amerikos valstybes metams 12\$000, pusmečiui 6\$000.

Pinigus siųsti "VILTIS" Caixa Postal 3074

SÃO PAULO

Redakcijos ir Administracijos adresas: RUA LITHUANIA, 13
SÃO PAULO

Vokiečių fotografijų įstaiga.

"BERNARDO"

Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinime, o taip su dažais.

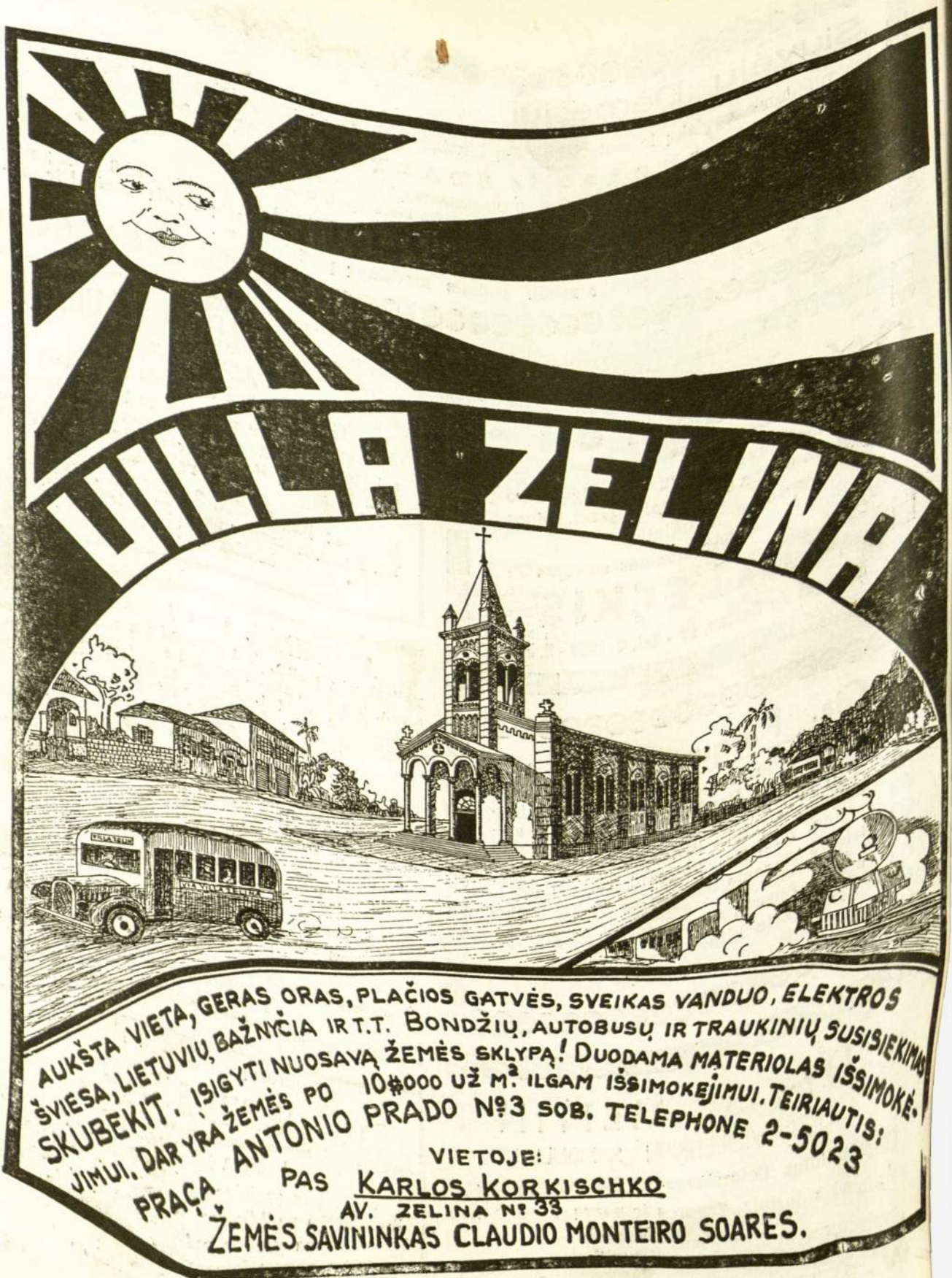
Darbas greitas, sąžiningas ir pigus.

Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas nr. 103)

Tel. 4-5576 - São Paulo

WILLA ZELINA

AUKŠTA VIETA, GERAS ORAS, PLAČIOS GATVĖS, SVEIKAS VANDUO, ELEKTROS ŠVIESA, LIETUVIŲ BAŽNYČIA IR T.T. BONDŽIŲ, AUTOBUSŲ IR TRAUKINIŲ SUSISIEKIMAS SKUBEKIT. ISIGYTI NUOSAVĄ ŽEMĖS SKLYPĄ! DUODAMA MATERIOLAS IŠSIMOKĖJIMUI. TEIRIAUTIS: JIMUI, DAR YRA ŽEMĖS PO 10#000 UŽ M.² ILGAM IŠSIMOKĖJIMUI. TELEPHONE 2-5023

PRACA ŽEMĖS SAVININKAS CLAUDIO MONTEIRO SOARES.

VIETOJE:
PAS KARLOS KORKISCHKO
AV. ZELINA N° 33